

پنجشنبه ۲۳ اسفند ۱۴۰۲

وطن امروز | شماره ۴۲۷۸

فرهنگ و هنر

دعای روز دوازدهم ماه رمضان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اللّٰهُمَّ زَيِّنِيْ فِيْهِ بِالسَّبْتِ وَالْعَقْفِ وَاسْتَرِنِيْ فِيْهِ بِلِبَاسِ الْقِنُوعِ وَالْكَفَافِ وَأَخْلِنِيْ فِيْهِ عَلَي السَّجْدِ وَالْإِتِّصَافِ وَأَمِتْنِيْ فِيْهِ مِنْ كُلِّ مَا أَخَافُ بِعِضْمَتِكَ يَا عِضْمَةَ الْخَاتَمِیْنَ.
خدايا زينت ده مرا در آن با پوششش و پاکدامنی و پيوشانم در آن جامه قناعت و خودداری و وادارم نما در آن بر عدل و انصاف و آسودهام دار در آن از هر چيزي که می ترسم به نگاهداری خودت ای نگهدار تر سيدگان .

اخبار

درخواست رئیس رسانه ملی از مجلسی‌ها

برای تولید سریال‌های

تاریخی – مذهبی حمایت کنید

دیدار صمیمانه رئیس سازمان صداوسیما با نمایندگان فراکسیون شعائر اسلامی، قرآن و زیارت مجلس شورای اسلامی، در سالن مذاکرات مرکز همایش‌های صداوسیما برگزار شد. رئیس رسانه ملی در این نشست با تأکید بر برنامه‌ریزی سازمان صداوسیما در دوره تحولی برای توسعه محتوای قرآنی، معارفی و تولید سریال‌های تاریخی – مذهبی، خواستار حمایت فراکسیون شعائر اسلامی، قرآن و زیلت مجلس از افزایش بودجه دستگاه‌های فرهنگی جهت ترویج هر چه بیشتر فرهنگ اسلامی در کشور شد. جلیلی ضمن تشریح فعالیت‌های رسانه ملی در توسعه فرهنگ اسلامی، به یکی از جدیدترین برنامه‌های قرآنی تلویزیون با عنوان «بهشت» در شبکه قرآن اشاره کرد و از شناسایی ۲ هزار قاری نوجوان از سراسر کشور و حضور ۴ داور بین‌المللی در این برنامه خبر داد. وی همچنین با تأکید بر برنامه شاخص «محفل» گفت: محفل از پرمخاطب‌ترین برنامه‌های رضضاتی تلویزیون و مورد عنایت رهبر معظم انقلاب است که با ورود به فضای بین‌المللی و برگزاری رویدادهای میدانی در کشورهای مختلف، توانسته است تأثیرات مثبتی در گسترش فرهنگ قرآنی داشته باشد. رئیس سازمان صداوسیما افزود: رسانه ملی در راستای گسترش شعائر اسلامی و آیین‌های مذهبی مناطق مختلف ایران، همچنین برنامه «معلی» را روی آنتن برده است که تمرکز ویژه‌ای بر معرفی مآدحین شهرستانی و چهره‌های معارفی جدید به مخاطبان ملی دارد. جلیلی همچنین مجموعه نمایشی را موثرترین قالب رسانه‌ای در برقراری ارتباط با مخاطبان دانست و در این زمینه به روایتی لطیف از عشق به حضرت علی‌بن‌موسی‌الرضاع) گفت:سریال «پایتخت ۷۱» با گردآوری هنرمندان برجسته ادامه‌رانه‌نیز مجموعه‌های نمایشی دینی و متناسب باسبک زندگی ایرانی –اسلامی همچون «حضرت معصومه(س)»، «چمران» و «پوریای ولی» تولید خواهند شد. او در ادامه با اشاره به چالش‌های فرهنگی پیش رو از جمله تفاوت‌های ایجاد شده در پارادایم‌های فرهنگی، تغییر نسل و همچنین به‌روز نگاشتن سساخت مجموعه‌های نمایشی با محوریت تاریخ ادیان، از ضرورت عزم جمعی نهاده‌ها برای تولید محتوای اثرگذار گفت. رئیس صداوسیما همچنین با تأکید بر کم بودن بودجه دستگاه‌های فرهنگی کشور، گفت فراکسیون شعائر اسلامی، قرآن و زیارت مجلس برای رفع این مشکل اقدام کرد. جلیلی در پایان افزود: برنامه‌های قرآنی و معارفی رسانه ملی با پژوهش مداوم در حال توسعه کمی و کیفی هستند. در این زمینه هر سال مسؤولیت ما سنگین‌تر می‌شود. باید گامی فراتر از سال گذشته برداریم تا در خدمت فرهنگ اصیل اسلامی موثر ظاهر شویم.

■ ■ ■

اعتراض تهیه‌کننده کوکتل مولوتف

به شیوه اکران نوروزی

فیلم‌های کمتری اکران کنید تا کم‌دی‌های بیشتر بفروشند!

به نظر می‌رسد اکران مناسب در سینمای ایران در انحصار نوع خصوصی از کم‌دی‌های سنتارهم‌محور است اما تهیه‌کننده یکی از این کم‌دی‌ها که در اسفند ۱۴۰۳ به اکران نوروزی سال ۱۴۰۴ پیوسته، به جمع معترضان وضعیت اکران سینماهای ایران اضافه شده است. محمد کاملی پور که تولیدیله‌های «بروت»، «هفت پهل تاریخ» و «خانی» را پیش از این انجام داده است، حالا با «کوکتل مولوتف» در جمع ۸ فیلم اکران نوروزی قرار دارد. او در گفت‌وگو با ایسنا درباره دلیل انتخاب اکران نوروزی این فیلم آن به این‌ها یک هفته تأخیر، گفت. ما درخواست اکران نوروزی را داشتیم، زیرا تصورمان بر این بود مردم در ایام ماه مبارک رمضان و پس از آن در ایام نوروز راحت‌تر می‌توانند به همراه خانواده برای تماشای فیلم بروند. این تهیه‌کننده در پاسخ به این پرسش که چرا در اکران نوروزی با تأخیر حضور پیدا کرد، ما در حال تصحیح کردیم که در حال آماده‌سازی نسخه نهایی فیلم بودیم و قبل از آن نیز گفته بودیم که فیلم «کوکتل مولوتف» ۱۵ اسفندماه به اکران می‌رسد و ۸ اسفندماه نمی‌توانیم نسخه نهایی را برسانیم. البته این اضافه خواهد شد. وی همچنین از اختصاص ۸ فیلم برای اکران نوروزی گلایه کرد و افزود: چرا وقتی ما با محدودیت سینما و سالن روبه‌رو هستیم باید ۸ فیلم به اکران نوروزی بیاید؟، ضمن اینکه فیلم «هفتادسی» که جزو جدول اکران زمستانه است به دلیل اینکه دیر به اکران اضافه شده است تا پایان فروردین‌ماه سال آینده روی پرده می‌ماند و به این ترتیب مجموعاً ۹ فیلم در اکران هشتم، کمالی پور در حالی کم‌دی حضور دارند و تعداد سالن‌های آنها نسبت به تمام آثار دیگر در ژانر‌های مختلف بالاتر است. اکران یک‌ساله فسیلی که باعث شد فروش آن به رکورد قابل توجه ۳۰۰ میلیارد تومان برسد، نشان می‌دهد این نوع تهیه‌کننده‌ها به چه فضایی برای اکران آثارشان علاقه‌مند هستند و اگر به‌طور مثال شرایطی که سال گذشته برای فیلم‌هایی مثل «پرویز خان» یا «باغ گیانوش» در اکران به وجود آمد برای آنها ایجاد می‌شد، ممکن بود فروشی حتی کمتر از آن آثار پیدا کنند. سال گذشته ۱۵ فیلم کم‌دی ۶۸ درصد از کل سینا‌های سینمای ایران را به خود اختصاص داده بودند که همین عامل فروش بالای آنها در گیشه شد.

پیامبر اعظم(ص):

کسی که نماز را از وقتش تأخیر بیندازد، (فردای قیامت) به شفاعت من نخواهد رسید.

روزنامه سیاسی، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی

صاحب‌امتیاز و مدیرمسئول: محمد خندونی

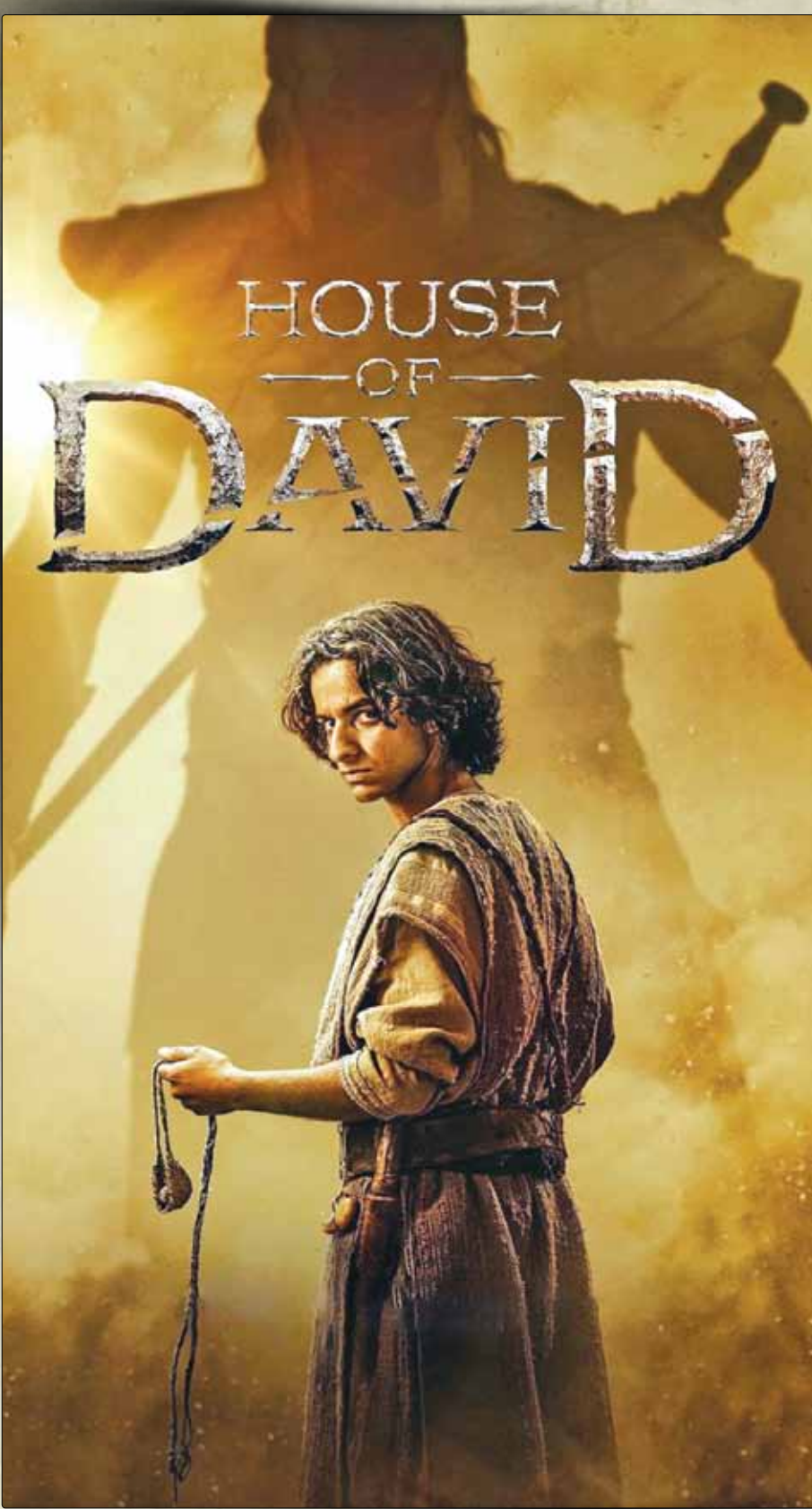
مدیرعامل: زماشکیبایی

سر‌دبیر: سید عابدین نورالدینی

نشانی: خیابان انقلاب اسلامی، بین حافظ و خیابان ولیعصر(عج)، کوچه سعید، پلاک ۹
روابط عمومی: ۶۶۴۱۷۲۹۲
تلفن: ۶۶۴۱۷۲۸۲
نمابر: ۶۶۴۱۴۱۳۷
پاس‌پارن: ۰۲۱@vatanemrooz
پست الکترونیک: info@vatanemrooz.ir
چاپ: موسسه چاپ‌چم برتر برنا
توزیع: نشر گستر امروز: ۶۱۹۳۳۰۰

نگاهی به سریال «خاندان داوود» که صهیونیست‌ها آن را در آمازون پرایم تولید کرده‌اند

«داوود پیامبر» یا «داوود سلطان»؟

اخیراً شبکه «آمازون

پرایم» پخش سریالی را آغاز کرده است به نام «خاندان داوود»؛ سریالی درباره

امپراتوری بنی‌اسرائیل در ۳ هزار سال پیش. البته یک

میلاذ جلیل‌زاده

مخاطب حرفه‌ای فیلم و سریال هم قبل از هر توضیحی، با توجه به همین نام‌گذاری، می‌تواند تا حدودی حدس بزند که با چه نوع پروژه‌ای طرف است؛ یک پروژه تاریخی – مذهبی که اهداف کلان سیاسی هم در پس ساخت آن وجود دارد. تقریباً داستان تمام پروژه‌های تاریخی – مذهبی، در منطقه غرب آسیا و شمال آفریقا می‌گذرد؛ همان جایی که غربی‌ها به آن می‌گویند خاورمیانه. عمده این داستان‌ها اتفاقاً یک درونمایه سیاسی قوی هم دارند و مسائلشان با شعوب و فرقه‌ها و قومیت‌های مختلف منطقه مرتبط است. اگر وقت کنیم در این منطقه هنوز مبنای خیلی از گروه‌بندی‌ها بر اساس اتفاقاتی تعیین می‌شود که صدها و گاهی هزارسال پیش رخ داده‌اند و ساخت چنین اثری لاجرم با مسائل روز سیاسی پیوند دارد.

«خاندان داوود» با اینکه در یک کمپانی آمریکایی ساخته شده، عملاً یک پروژه اسرائیلی است. بازیگران آن اکثراً اسرائیلی هستند و داستانش بر اساس روایت یهود از قصه داوود نوشته شده، نه روایت دیگر ادیان ابراهیمی مثل اسلام. این سریال بدو را بی جا انداختن این گزاره است که اسرائیل یک کشور جعلی و جدید نیست، بلکه سابقه‌ای چند هزار ساله دارد. اینکه روایت در ۳ هزار سال پیش می‌گذرد و آنجا مرتب صحبت از پادشاه اسرائیل و ولیعهدش و امثال این موارد به میان می‌آید، تلاشی است برای عادی‌سازی این نام در یک بازه زمانی کهن. اما سریال در گام‌ها و لایه‌های بعدی پیام‌هایی برای خود یهودیان، خصوصاً یهودیان صهیونیست هم دارد که مربوط به افت و خیزهای گذشته این قوم است. تصمیم به ساخت این پروژه پس از آن جدی شد که ساخت پروژه «موسی کلیم‌الله» در ایران جدی شد. مشخص است که سازندگان این سریال آمریکایی – اسرائیلی نمی‌توانستند فیلمنامه «موسی کلیم‌الله» را خوانده باشند اما حالا کسی که این مجموعه را ببیند، احساس می‌کند که در آن پاسخ سریال حاتمی کیا داده شده است. ماجرا این است که آنها به‌طور کلی می‌توانستند حدس بزنند دیدگاه ایرانی‌ها و چشم‌اندازی که از آن به مسائل تاریخی – مذهبی نگاه می‌کنند چه می‌تواند باشد و به‌طور طبیعی از چشم‌انداز خودشان نقطه مقابل را برای روایت انتخاب کردند؛ همچنان که سریال‌هایی مثل «مشاشین» و «معاویه» هم هر کدام به نوعی یک واکنش نسبت به پروژه سلمان هستند و در سال‌های آینده احتمالاً چند پروژه دیگر به همین شکل تا قبل از انتشار «سلمان فارسی» در فضای درام‌های رضضاتی عربی تولید شود. «خاندان داوود» سریال شاهکاری نیست و چهره‌های مشهوری هم در آن بازی نکرده‌اند اما بحث درباره آن می‌تواند از جهات مختلفی اهمیت داشته باشد. گذشته از تحلیل فنی این پروژه‌های تاریخی – مذهبی که گاه ممکن است حکم به برجسته بودن کیفیت یک کار بدهند و گاهی به ضعف آن، چیزی که اهمیت فراموشی‌دارد انگیزه و اعتقاداتی است که در پس تولید این آثار وجود دارد. با تحلیل این فیلم‌ها و سریال‌ها می‌شود از مبنای فکری حکومت‌های منطقه سر درآورد و حتی آنچه را که گاهی رسماً به زیر نمد آورد فهمید.

در ادامه ضمن معرفی سریال «خاندان داوود»، به بررسی بخشی از اهداف کلانی که پشت ساخت آن وجود دارد پرداخته شده که شامل نوع نگاه حاکمیتی و اجتماعی صهیونیست‌هاست و تعارض اصولی ذاتی آنها با محتوای اثری مثل «موسی کلیم‌الله» را نشان می‌دهد. آنها قبلاً نسبتب به اثری که داستان حضرت موسی را روایت می‌کرد اما نگاهی سکولار داشت واکنش‌هایی نشان دادند اما واکنش شان به «موسی کلیم‌الله» که به موضوع تگاهی دینی دارد، منتها نظر گاهی متفاوت با آنها را انتخاب کرده، بسیار جدی‌تر است.

■ **واکنش‌های سراسیمه**

فیلم‌ها یا سریال‌های تاریخی – مذهبی که با تمرکز بر باورهای معتقدان به ادیان ابراهیمی ساخته می‌شوند، با اینکه به نظر می‌رسد درباره اتفاقاتی افسون‌وار در قرن‌ها پیش صحبت می‌کنند، در حقیقت اشاره‌ای تلویحی و دورادور به بنیان‌های فکری و اسلوب و اصول حکومتداری یا هر نوع سیاست‌ورزی در کشورهای غرب آسیا و شمال آفریقا دارند که مربوط به روزگار جدید می‌شود. ذهنیت فیلمسازان غربی گاهی این نوع پیچیدگی‌های مربوط به شرق را درک نمی‌کند. مثلاً اقتباس ریدلی اسکات از داستان حضرت موسی با نام «خروج خدایان و شاهان» به جهت قاب‌بندی‌های باشکوه از صحنه‌های اسطوره‌ای – تاریخی برجسته است اما سعی می‌کند بی‌آنکه شاعرانگی‌اش از دست برود، از این حماسه کهن افسون‌زدایی کند. بنابراین معجزات حضرت موسسی در حقیقت حوادث طبیعی بازنموده می‌شوند. مثلاً در این فیلم شگفته شدن دریا، واقع جذری شدید است که سر بر بزرگ‌ها، جان بنی‌اسرائیل را نجات داد. اما در مستند «عهد؛ داستان موسی»، یکی از کارشناسان بلافاصله پس از نمایش سینمایی این پرده در درام یادآوری می‌کند که مقصود کتاب مقدس چنین چیزی نیست. او می‌گوید مقصود نویسندگان کتاب مقدس مشخصاً معجزه‌ای بوده است بی‌آنکه یک پدیده طبیعی در کار بوده باشد. هیچ‌کدام از کارشناسان در این مستند، چیزی نمی‌گویند که در حکم افسون‌زدایی باشد و وجه معجزه‌ها بی‌فوقی و فدوای دینی داستان را تحت‌الشعاع قرار دهد. اگر کسی بخواهد عمق این روایت‌های کهن را دریابد و نسبت‌شان با مسائل امروز را پیدا کند، باید با عینکی به قضیه نگاه داشته باشد که به نگاه مردم این منطقه و باورمندان به ادیان ابراهیمی نزدیک است. ممکن است نگاه مذاهب، ادیان، گروه‌ها و فرقه‌های مختلف درباره یک موضوع تاریخی –دینی با هم متفاوت باشد اما آنچه بین‌شان مشترک است، نگاه قدسی و فرارزمینی به این مسائل است.

خیلی از فیلم‌ها و سریال‌هایی که با این موضوعات ساخته می‌شوند، در حقیقت پاسخی هستند به اثری که یک کشور

یا گروه دیگر آن را ساخته است. به عبارتی این یک نوع جنگ روایت‌ها در شمایل مبنایی آن است. به‌طور مثال، خیلی‌ها به یاد دارند که شیخ‌حسن‌الحسینی، مشاور مذهبی سریال «الحسن و الحسين» در سخنانی گفته بود: «ایران مختارنامه ساخت، ما هم این سریال را ساختیم». عربستان در آن دوره به عنوان واکنش به سریالی مثل «مختارنامه»، مجموعه‌هایی مثل «الحسن و الحسين»، «الفاروق عمر»، «خبیر» و… را با مایه‌های تاریخی صدر اسلام تولید کرد. خیلی از سریال «خاندان داوود» را هم به نوعی می‌توان واکنشی نسبت به سریال «موسی کلیم‌الله» دانست. سریال موسی از جایی شروع می‌شود که کنعانی‌ها صدها سال پس از درگذشت یوسف پیامبر، برده قبیله‌ها شده‌اند و منتظرند تا یک منجی بیاید و آنها را از یوغ فرعون ستمگر رها کند. در سریال «خاندان داوود» با مقطعی از زمان مواجهیم که یک امپراتوری بزرگ وجود دارد به نام اسرائیل. برای زیرنویس فارسی این سریال عبارت اسرائیل را به شام تغییر داده‌اند و عبارت فلسطینی‌ها را به کنعانی‌ها. آنچه راحتا در سریال نمایش داده می‌شود این است که وقتی ولیعهد اسرائیل در حال نبرد با قومی خونخوار است، عده‌ای دیگر از فرشت استفاده کرده و یک روستای مرزی کنار بیت‌الحم را غارت می‌کنند. ولیعهد سلطنت اسرائیل از سردارش می‌پرسد اینها کار کیست و او پاسخ می‌دهد فلسطینی‌ها. پادشاه هم با تعجب می‌گوید چرا اینقدر به اعماق سرزمین‌ها(آمده‌اند؟ حتی وقتی شب حمله فلسطینی‌ها به این روستا نشان داده می‌شود میزانشن تیرهای آتشینی که از آسمان فرود می‌آیند به وضوح یادآور شب پرستاره وعده صادق است و کم‌کم معلوم می‌شود این اتفاق کار غول‌هاست که قوی‌تر از فلسطینی‌ها هستند و جالوت سرخیل آنهاست. جای دیگر داوود را در نوجوانی مشغول چوپانی می‌بینیم که با یک شیر پیر خونخوار درگیر می‌شود. هم درباره غول‌ها و هم درباره شیر پیر صحبت از این بود که مرده‌اند یا منقرض شده‌اند اما ناگهان معلوم می‌شود که چنین نیست. دلالت نمادین حیوانی مثل شیر بر کشور ایران تقریباً واضح است و خیلی از مخاطبان حتی بدون مراجعه به منابع اسطوره‌شناختی می‌توانند آن را درک کنند. از همین رو می‌توان ارتباط موضوعات طرح شده در چنین سریالی را با مسائل روز سیاسی در منطقه غرب آسیا درک کرد. «خاندان داوود» تقریباً هم‌زمان با سریال سعودی «معاویه» پخش شد و اتفاقاً به لحاظ مضمونی یک وجه اشتراک بارز با آن دارد؛ هر ۲ مجموعه خلافت و جانشینی خدا تبدیل به سلطنت می‌شود. در نقطه مقابل سریال «موسی» قرار است به استقبال نمایش این موضوع تاریخی برود که سلطنت فرعون تبدیل

به خلافت الهی می‌شود.

یک تفاوت عمده که در نگاه مسلمانان به قصه حضرت موسی با نگاه بعضی ابراهیمیان دیگر وجود دارد، همین واژه حکومت الهی است. آنها مساله مذهب را یک مساله قومی می‌دانند و حکومت الهی را حکومت قوم خودشان می‌پندارند، حال آنکه طبق فرموده قرآن، انسان است که مقام خلیفه‌اللهی دارد، نه یک قوم خاص؛ و هر جا که انسانی مظلوم است، اگر خدا را بخواند و خدا بخواید، برایش ناجی می‌فرستند، نه اینکه همه مسائل حول سرنوشت سیاه یا سفید یک قوم خاصی بگذرند. چنانکه دیده شده، یهودیان اقبالی به این‌که کسی به دین‌شان گرایش پیدا کند، ندارند و این مذهب را بخشی از برجمسه‌های قومی‌شان می‌پندارند، حال آنکه پیروان اسلام و البته مسیحیت چون معنای دیگری از پیام را مد نظر دارند، در بی گسترش پیام الهی هستند. در سریال «خاندان داوود»، شخصیت پیامبر که به آن داور هم می‌گویند، شخصی است که واسطه خدا با مردم بنی‌اسرائیل است تا مسائل حاکمیتی واجتماعی‌شان را رتق و تقق کند و مثلاً توصیه نمی‌کند که ظلم نکنید، عدالت را برقرار کنید و با مفاهیم ظلم و عدالت و امثال آن را برای‌شان تبیین نمی‌کند. این نوع نگاه در حقیقت خصوصیت قومی است که خود را هرگز نمی‌شناسی می‌پندارد و رسالت مهم‌ترین پیامبران الهی را هم رسیدگی به امورات قوم خودش می‌داند نه تعیین اصول و چارچوب‌های اخلاقی و انسانی، چنان‌که در هر زمان و هر زمینی مصداق داشته باشند. روی همین حساب آنها از اینکه پیامبران ابراهیمی، از حضرت یوسف تا موسی و از موسی کلیم‌الله تا داوود، رسولان الهی برای تمام اقوام و تمام زمان‌ها به حساب بیایند واهمه دارند و می‌خواهند برچسب قومی این چهره‌ها باقی بماند. برای همین وقتی سریال «یوسف پیامبر» پیام‌هایی که دهنده چپانی درباره نوع عدالت و حکومت و انسانیت می‌دهد، یا وقتی «موسی کلیم‌الله» مساله ظهور یک منجی به نام موسی را به نمادی از نجات بشریت تبدیل می‌کند، عده‌ای از قوم‌گرایان صهیونیست را به واکنش وامی‌دارد تا چهره قومی این شخصیت‌ها را دوباره یادآوری کنند.

■ **منطق محدود شبه‌دینی**

طبق باور‌های یهودیان، فردی به نام سموئیل آخرین شخصیت از داوران (دیانیم) است که پیامبری خود را در سرزمینی که آنها اسرائیل می‌نامند شروع می‌کند. بعد از او قوم بنی‌اسرائیل برای نخستین بار دارای پادشاه می‌شود و سریال «خاندان داوود» داستان ۲ پادشاه بنی‌اسرائیل یعنی داوود و پس از آن داوود است. البته طالوت در این فیلم شمویل خوانده می‌شود. داستان سریال از زمانی شروع می‌شود که داوود چوپانی نوجوان است و (به دلیلی که در قسمت‌های بعد مشخص خواهد شد) برادرانش را دوست

کشانی: خیابان انقلاب اسلامی، بین حافظ و خیابان ولیعصر(عج)، کوچه سعید، پلاک ۹
روابط عمومی: ۶۶۴۱۷۲۹۲
تلفن: ۶۶۴۱۷۲۸۲
نمابر: ۶۶۴۱۴۱۳۷
پاس‌پارن: ۰۲۱@vatanemrooz
پست الکترونیک: info@vatanemrooz.ir
چاپ: موسسه چاپ‌چم برتر برنا
توزیع: نشر گستر امروز: ۶۱۹۳۳۰۰

ندارند و طردش می‌کنند. دوربین در کنار داوود، به‌طور موزای سسری به صحن و سسرای سلطنت طالوت با همان سموئیل هم می‌زند که نخستین پادشاه بنی‌اسرائیل است. این روایت می‌خواهد سیر خطاهای طالوت را که منجر به سقوط سلطنتش شد و نیز طریقه به قدرت رسیدن داوود به عنوان دومین پادشاه بنی‌اسرائیل را نشان دهد. در قسمت دوم سریال ۵ پادشاه فلسطینی گرد هم می‌آیند و با هم متحد می‌شوند تا علیه پادشاهی اسرائیل بچنگند؛ طوری که انگار اسرائیل از همان سال‌ها وجود داشته و فلسطینی‌ها هم به‌مثابه یک قوم حاشیه‌ای وحشی همیشه برای غارتگری به آنها تعدی می‌کردند. کارگردان فیلم «جان اروین» آمریکایی است که از سالال ۲۰۰۶ میلادی به این سسو فیلم‌های بلند می‌سازد اما ۱۱ فیلم بلند او مجموعاً ۵۵۰ میلیون دلار فروخته‌اند که رقم بالایی نیست.

در ژانویه ۲۰۲۴ رساله وریاتی گزارش داد استودیو ام‌جی‌ام آمازون با پروژه‌ای برای تولید فیلم‌ها و سریال‌های مذهبی شریک شده است که خانه داوود نخستین مورد آن به حساب می‌آید.همان زمان جان اروین درباره این پروژه گفت: «با توجه به اینکه «خاندان داوود» نخستین پروژه تحت این قرارداد جدید است، ما در حال آماده‌سازی زمینه‌هایی برای مجموعه‌ای از فیلم‌ها و برنامه‌های تلویزیونی متقاعدکننده و ارزش‌محور هستیم». اروین بعدها که نخستین قسمت از سریال پخش شد، با ماسکی از یک لیخند شوخ‌طبعانه در مصاحبه‌ای بیان کرد این مجموعه جنگ بین خاندان‌ها را نمایش می‌دهد. می‌دانیم که بنی‌اسرائیل از ۱۲ خاندان تشکیل شده بود که خودشان هم با همدیگر اختلافاتی داشتند و اشاره کارگردان به این موارد است. البته ترجمه دقیق‌تر نام این سریال خانه داوود است که به‌طور علنی در مسیر مشروعیت‌بخشی به رژیم صهیونیستی چنین نامی را برای آن انتخاب کرده‌اند اما در فارسی این پروژه را به نام خاندان داوود می‌شناسند و بد نیست برای جلوگیری از شیوع واژه‌ای که لاجرم می‌تواند تأثیر ضمنی و ناخودآگاه خودش را بگذارد، از همان عبارت خاندان استفاده شود.

این پروژه به نوعی با سیستم محتوایی متداول با هالیوود جدید تناقضاتی پیدا می‌کند و آن را می‌توان تلاش آشکاری از سوی آمازون برای صحبت با مشتریانی دانست که توسط هالیوود لیبرال و جهان‌وطن نادیده گرفته می‌شوند. ایده این سریال قومیتی و فاشیستی است و چنین چیزی با ژست‌های اخیر هالیوود جور در نمی‌آمد اما اسرائیلی‌ها توانستند توجهات دیگری برای ساخت چنین پروژه‌ای در صنعت فیلمسازی آمریکا دست و پا کنند و کار را به پیش برند.

داستان «خاندان داوود» حاوی پژواک‌هایی از سریال «بازی تاج و تخت» است، خصوصاً هنگامی که پادشاه بنی‌اسرائیل به‌جگون فرو می‌رود و دربار را در اطراف خود به بی‌ثباتی می‌اندازد.

آمازون قبلاً از طریق پروژه‌های فانتری و علمی-تخیلی دیگر مثل «چرخ زمان»، «فقال اوت» و «آرباب حلقه‌ها: حلقه‌های قدرت» سرمایه‌گذاری زیادی روی ژانر‌های حماسی انجام داده است و حتی اگر فردی مذهبی نباشد، می‌تواند با «خاندان داوود» با شرایطی مشابه ارتباط برقرار کند. به عنوان یک محصول بزرگ که در لوکیشن‌ی دریاى مدیترانه (عمدتاً در یونان) فیلمبرداری شده است.

–آمریکایی است که پس از ۴ ماه جست‌وجو برای این نقش انتخاب شد. ویژگی او غیر از چهره و اصالت فیزیکی، این بود که می‌توانست به‌عبری آواز بخواند. او در مصاحبه‌ای به‌شکلی ریاکارانه می‌گفت وقتی فهمیده که امکان دارد برای بازی در این نقش انتخاب شود، مادرش به او گفته نماز بخوان و روزه بگیر تا خدا کمکت کند و انتخاب شوی. چنان‌که دیده می‌شود حتی اخبار حاشیه‌ای و انواع فرامتن‌های این پروژه همگی در خدمت گفتمان رژیم صهیونیستی است و نمایش عرب‌های خوبی که با این رژیم کنار آمده‌اند و با صهیونیست‌ها دوست می‌شوند در حاشیه اخبار یک سریال ادامه پیدا می‌کند. بعد از این مجموعه به جز یکی – دو مورد فرعی و محدود، همگی شهروندان رژیم صهیونیستی‌اند. زبان فیلم انگلیسی است اما داوود به‌عبری آواز می‌خواند و همین زبان انگلیسی مقدار زیادی مانع باورپذیری فضای می‌رسد مخاطبان یهودی و شهروندان رژیم صهیونیستی را هدف گرفته، تأکید روی این است که خطای حاکمان بزرگ‌زیده خدا از قوم بنی‌اسرائیل، می‌تواند باعث این شود که نمایندگان خدا را دست بدهند و حکومت‌شان سقوط کند. در قسمت اول سریال وقتی پدر داوود می‌خواهد قصه حضرت موسی را برای فرزندانش تعریف کند، قصه‌ای که خود او آن را نه داستانی الهی بلکه داستان قوم خودشان می‌خواند، اشاره‌ای می‌شود به اینکه موسی در آخر کار از فرامین خدا تخطی کرد و برای همین حکومتش ساقط شد. این فرامین هم معمولاً چیزهایی عنوان می‌شوند که اصول و چارچوب معنوی یا انسانی مشخصی ندارند. مثلاً دستور غیرقابل درکی از بالا رسیده که فلان کار نبرمال و طبیعی را نکنید یا وقتی فلان قوم را شکست دادید، رهبرشان را حتماً بکشید که کنید و زنده نگه ندارید و در ضمن، هیچ غنیمتی از آنها برنارید و تمام گاو و گوسفندها را بکشید. به نظر می‌رسد تلقی این قوم از دینداری یک نوع تعبد محض و خالی از هر چارچوب عقلی و منطقی است و این نوع دینداری به قدری مشکوک می‌شود که گاهی در جهان مدرن نمی‌توان به آن پایبند ماند و بخشی از یهودیان را به این وامی‌دارد تا به سمت سکولاریسمی بروند که از یهودیت تنها مساله قومی آن را نگه داشته است اما در نقطه مقابل یهودیان ارتدوکس همچنان بر این شیوه‌ها بافشاری می‌کنند. طرح چنین مسائلی احتمالاً با مسائل داخلی رژیم صهیونیستی ارتباط دارد و روایت ایرانی‌ها از زندگی و زمانه موسی کلیم‌الله که در آینده بخش‌های بعدی سریال را در همین روست که می‌شود چنین واکنش سپردیمه وارد می‌شود، از جانب صهیونیست‌ها، آن هم بر بنسرت کمپانی نام‌آوری مثل آمازون را درک کرد.